

**ระเบียบสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น
ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. 2552**

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ขอให้แก้ไขการปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ขอให้แก้ไข หรือแก้ความคับข้องใจ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ประกอบกับมาตรฐานที่ ก.พ.อ. กำหนด เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 37 ข้อ 38 ข้อ 39 และข้อ 40 แห่งข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการบริหารข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ประกอบกับข้อ 38 และข้อ 39 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2551 และมติสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการประชุมครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2552 จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. 2552”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“สภามหาวิทยาลัย”	หมายถึง	สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น
“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
“ก.พ.อ.”	หมายถึง	คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา
“ก.บ.ม.”	หมายถึง	คณะกรรมการบริหารงานบุคคล ประจำมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับ สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย การบริหารข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัย ขอนแก่น พ.ศ. 2550

“ก.อ.พ.ร.”	หมายถึง	คณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์และ พิทักษ์ระบบคุณธรรม ประจำ มหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับสภา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการบริหาร ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น
“ข้าราชการ”	หมายถึง	ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
“พนักงานมหาวิทยาลัย”	หมายถึง	พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ซึ่งได้รับการจ้าง ตามสัญญาจ้างให้ทำงานใน มหาวิทยาลัยโดยได้รับค่าจ้าง หรือค่าตอบแทน จากเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ ของมหาวิทยาลัยตามคำสั่งมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ไม่รวมถึงพนักงานองค์กรในกำกับของ มหาวิทยาลัย

ข้อ 4 ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจออกประกาศ หลักเกณฑ์ คำสั่ง
มหาวิทยาลัยเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หากมีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้อธิการบดีเสนอ ก.อ.พ.ร.วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัย
ชี้ขาดของ ก.อ.พ.ร. ถือเป็นที่สุด

หมวด 1

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ 5 ข้าราชการ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ
ก.อ.พ.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก มีสิทธิอุทธรณ์
ต่อ ก.พ.อ. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ปลดออก หรือ
ไล่ออก มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.พ.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ 6 การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.พ.ร. โดยให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

หนังสืออุทธรณ์ต้องแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจา ในชั้นการพิจารณาของ ก.อ.พ.ร. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์

ข้อ 7 เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของ คณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ รวมทั้งมีสิทธิขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกอุทธรณ์ลงโทษ ทั้งนี้ หากพยานหลักฐาน ดังกล่าวมีส่วนต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ตามที่กำหนด ในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

ข้อ 8 ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นคู่กรณีกับผู้อุทธรณ์
- (2) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณีหรือผู้อุทธรณ์
- (3) เป็นญาติของคู่กรณีหรือผู้อุทธรณ์ คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็น พี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น
- (4) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้แทน หรือตัวแทนของคู่กรณีหรือผู้ อุทธรณ์
- (5) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณีหรือผู้อุทธรณ์
- (6) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทาง ปกครอง

การยื่นคัดค้าน การพิจารณาคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

การคัดค้านกรรมการตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือ อุทธรณ์หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่ ก.อ.พ.ร. เริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง กรรมการที่ถูกคัดค้านจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้ากรรมการผู้นั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธาน ก.อ.พ.ร. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบ และมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์ เว้นแต่ประธาน ก.อ.พ.ร. พิจารณาเห็นว่า การให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้

ข้อ 9 เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ และมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบกับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษแล้วทำบันทึกลงวันเดือนปีเวลาและสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษฉบับที่ให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับแจ้งคำสั่งแล้ว

ข้อ 10 การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งผ่านผู้บังคับบัญชาก็ได้ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสืออุทธรณ์แล้วให้ลงวันเดือนปีที่ได้รับไว้ในหนังสืออุทธรณ์ และให้ถือว่าวันที่ได้รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์ และให้ผู้บังคับบัญชานั้นดำเนินการตามข้อ 13 (1) ต่อไป

ในกรณีที่มิผู้นำหนังสืออุทธรณ์มาขึ้นเอง ให้ยื่นที่ฝ่ายเลขานุการของ ก.อ.พ.ร. และให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันส่งหนังสืออุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่ ก.อ.พ.ร. เริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อประธาน ก.อ.พ.ร.

ข้อ 11 อุตสาหกรรมที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุตสาหกรรมที่ขึ้นภายในกำหนดเวลาตามข้อ 5 และมีสาระสำคัญตามข้อ 6

ในกรณีที่มิมีปัญหาว่าอุตสาหกรรมรายใดเป็นอุตสาหกรรมที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ก.อ.พ.ร. เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ในกรณีที่ ก.อ.พ.ร. มีมติไม่รับอุตสาหกรรมคำส่งลงโทษไว้พิจารณา ให้แจ้งมติ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุตสาหกรรมทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ 12 ผู้อุตสาหกรรมจะขอถอนอุตสาหกรรมก่อนที่ ก.อ.พ.ร. พิจารณาวินิจฉัยอุตสาหกรรมเสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งตรงต่อประธาน ก.อ.พ.ร. เมื่อได้ถอนอุตสาหกรรมแล้ว การพิจารณาอุตสาหกรรมให้เป็นอันระงับ

ข้อ 13 เมื่อได้รับเรื่องการอุตสาหกรรมของผู้อุตสาหกรรมแล้ว ให้มีการดำเนินการภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(1) เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสืออุตสาหกรรมตามข้อ 10 วรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชานั้นส่งหนังสืออุตสาหกรรมต่อไปยังผู้บังคับบัญชาผู้ส่งโทษภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับหนังสืออุตสาหกรรม และให้ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษจัดส่งหนังสืออุตสาหกรรมดังกล่าวพร้อมทั้งสำเนาหลักฐานการรับแจ้งคำส่งลงโทษของผู้อุตสาหกรรม สำนักงานการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้นและสำนักงานการดำเนินการทางวินัยพร้อมทั้งคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปยังฝ่ายเลขานุการของ ก.อ.พ.ร. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุตสาหกรรมจากผู้บังคับบัญชาชั้นต้น

(2) เมื่อฝ่ายเลขานุการของ ก.อ.พ.ร. ได้รับเรื่องอุตสาหกรรมตามข้อ 10 วรรคสอง หรือวรรคสามแล้วแต่กรณีแล้ว ให้รวบรวมหลักฐานตาม (1) ให้เสร็จสิ้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

(3) เมื่อฝ่ายเลขานุการของ ก.อ.พ.ร. ได้รับเรื่องอุตสาหกรรมและเอกสารตาม (1) หรือ (2) แล้วให้นำเรื่องเสนอให้ ก.อ.พ.ร. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุตสาหกรรมนั้นให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้อุตสาหกรรมยื่นหรือส่งหนังสืออุตสาหกรรมตามข้อ 10

ข้อ 14 การพิจารณาอุตสาหกรรม ให้ ก.อ.พ.ร. พิจารณาจากสำนักงานการสืบสวน หรือการพิจารณาในเบื้องต้น และสำนักงานการดำเนินการทางวินัย ในกรณีจำเป็นและสมควร ก.อ.พ.ร. อาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้อุตสาหกรรมขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หาก ก.อ.พ.ร. พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุตสาหกรรมจะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุตสาหกรรมมาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้ข้าราชการ

หรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้ที่ส่งลงโทษหรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้า ก.อ.พ.ร. เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ก็อาจให้มีการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเอง หรือให้คณะกรรมการสอบสวนชุดเดิมสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ 15 เมื่อ ก.อ.พ.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว

(1) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องชอบด้วยกฎหมายและระดับโทษเหมาะสมกับความผิดแล้วให้มีมติยกอุทธรณ์

(2) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษชอบด้วยกฎหมาย แต่เห็นว่าระดับโทษยังไม่เหมาะสมกับความผิด ให้มีมติให้เปลี่ยนแปลงสถานโทษหรืออัตราโทษให้เหมาะสมกับความผิด

(3) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้มีมติเพิกถอนคำสั่งและให้ดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสม

(4) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยให้มีมติให้ยกโทษ

(5) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

ในกรณีที่มิได้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้บันทึกเหตุผลผลการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมและให้ถือรายงานการประชุมเป็นคำวินิจฉัยของ ก.อ.พ.ร.

ข้อ 16 เมื่อ ก.อ.พ.ร. ได้มีมติตามข้อ 15 แล้วให้ดำเนินการให้มีการสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นในโอกาสแรกที่ทำได้ ในกรณีที่มิได้เหตุผลความจำเป็นจะให้มีการรับรองรายงานการประชุมก่อนก็ได้ ทั้งนี้ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งลงโทษ ดำเนินการตามมติดังกล่าวโดยเร็ว และในการแก้ไขคำสั่งลงโทษให้เป็นไปตามระเบียบที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ 17 เมื่อ ก.อ.พ.ร. ได้มีมติตามข้อ 15 แล้ว หาก ก.อ.พ.ร. เห็นว่าเรื่องใดสมควรรายงานต่อ สภามหาวิทยาลัย ก็ให้รายงานสภามหาวิทยาลัย และหากสภามหาวิทยาลัยมีมติประการใด ก็ให้ดำเนินการให้มีการปฏิบัติตามมตินั้นโดยเร็ว

ข้อ 18 เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ 16 หรือข้อ 17 แล้วให้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ โดยเร็ว และผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปมิได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.อ.พ.ร. หรือสภามหาวิทยาลัย ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ข้อ 19 พนักงานมหาวิทยาลัยที่เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมในการประเมินผลการปฏิบัติงาน การไม่ต่อสัญญาจ้าง หรือการเลิกสัญญาจ้าง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.บ.ม. ภายในสามสิบวัน นับแต่ได้รับการแจ้งการดังกล่าว

หลักเกณฑ์ วิธีการอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ดำเนินการตามหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด 2

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ 20 ข้าราชการ หรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความ คับข้องใจ เนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้นการสั่งลงโทษหรือการตั้ง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อ ก.อ.พ.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่ง

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ เงื่อนไขที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ 21 ข้าราชการ หรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความ คับข้องใจเนื่องจากการกระทำของผู้บังคับบัญชาในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

- (1) กรณีถูกสั่งพักราชการ สั่งพักงาน ให้ออกจากราชการ หรือให้ออกจากงานไว้ก่อน
- (2) กรณีเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตน ให้ถูกต้องตามกฎหมาย
- (3) กรณีมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อตน กรณีใด กรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

- (ก) บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแห่งความแตกต่างใน เรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สถานภาพทางกายและสุขภาพ สถานะของ

บุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ หรือ

(ค) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องเป็นเหตุให้ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ 22 เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีกรณีเป็นปัญหาระหว่างกันควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจกัน ฉะนั้นเมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเห็นว่าตนไม่ได้ความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามข้อ 21 และมีความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟัง หรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือ หรือผู้บังคับบัญชามีได้ดำเนินการใด ๆ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับทราบความประสงค์ของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา หรือดำเนินการปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจก็ให้ร้องทุกข์ตามข้อ 23

ข้อ 23 การร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.พ.ร. โดยให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้

หนังสือร้องทุกข์ต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และมีสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจ เนื่องจากการกระทำหรือมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิขอแถลงการณ์ด้วยวาจาประกอบการร้องทุกข์ได้และให้นำข้อ 6 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 24 ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านกรรมการ ก.อ.พ.ร. ได้ และให้นำข้อ 8 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 25 เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาเรื่องทุกข์

(1) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบพร้อมกับมอบสำเนาคำสั่งให้กับผู้ถูกสั่ง แล้วทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตามหลักฐาน

ของทางราชการโดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมาเพื่อเป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าว หรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้รับแจ้งคำสั่งแล้ว

(2) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ถูกสั่งโดยตรง ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ถูกสั่งรับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(3) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อผู้ถูกสั่งโดยไม่ได้มีคำสั่งใด ๆ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกสั่งควรได้ทราบถึงการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ 26 การยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ให้นำข้อ 10 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 27 เมื่อได้รับเรื่องร้องทุกข์แล้วให้ดำเนินการตามข้อ 13 โดยอนุโลม

ข้อ 28 ร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ 20 และเป็นร้องทุกข์ที่ต้องตามข้อ 23

ในกรณีที่มิปัญหาว่าร้องทุกข์รายใดเป็นร้องทุกข์ที่รับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ก.อ.พ.ร. เป็นผู้วินิจฉัย หาก ก.อ.พ.ร. มีมติไม่รับร้องทุกข์ไว้พิจารณาให้แจ้งมตินั้นให้ผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และผู้ร้องทุกข์จะร้องทุกข์ต่อไปมิได้

เรื่องร้องทุกข์รายใด เป็นร้องทุกข์ที่รับไว้พิจารณาได้ ให้ ก.อ.พ.ร. พิจารณาวินิจฉัยให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ผู้ร้องทุกข์ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ 26

ข้อ 29 ผู้ร้องทุกข์จะถอนร้องทุกข์ก็ได้และให้นำข้อ 12 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 30 การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้ ก.อ.พ.ร. พิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือบุคคลใด หรืออาจขอให้ผู้แทนหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือบุคคลใด มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจาให้นำข้อ 14 วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 31 เมื่อ ก.อ.พ.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว

(1) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว หรือการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มิได้มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ 21 (3) ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(2) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(3) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไขหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(4) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะตามข้อ 21 (3) ให้มีมติให้แก้ไขหรือถ้าแก้ไขไม่ได้ให้สั่งดำเนินการประการอื่น หรือให้ขอแนะนำตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการคับข้องใจ ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

(5) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การพิจารณามีมติตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกเหตุผลการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมและให้ถือรายงานการประชุมเป็นคำวินิจฉัยของ ก.อ.พ.ร.

ในกรณี ก.อ.พ.ร. เห็นสมควรรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยให้นำข้อ 17 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 32 เมื่อ ก.อ.พ.ร. หรือสภามหาวิทยาลัยได้มีมติแล้วให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามมตินั้นโดยเร็ว และแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบด้วย ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นจะให้มีการรับรองรายงานการประชุมก่อนก็ได้ และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามมติดังกล่าวโดยเร็ว

ข้อ 33 ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยของ ก.อ.พ.ร. หรือสภามหาวิทยาลัยผู้ร้องทุกข์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

หมวด 3

การนับระยะเวลา

ข้อ 34 การนับระยะเวลาตามระเบียบนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นการนับเวลาต่อเนื่อง ให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาใหม่ ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

บทเฉพาะกาล

ข้อ 35 กรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ไว้แล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ยังไม่แล้วเสร็จ ให้ ก.อ.พ.ร. หรือ ก.บ.ม.พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้นต่อไป ตามกฎ ระเบียบ หรือ ข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะที่มีการยื่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้น

ประกาศ ณ วันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2552

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก เกา สารสิน

(เกา สารสิน)

นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น